

Prædiken til 7. søndag efter trinitatis

Luk. 19,1-10

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus kom ind i Jeriko og gik gennem byen. Der var der en mand, som hed Zakæus, han var overtolder, og han var rig. Han ville gerne se, hvem Jesus var, men kunne ikke for skaren, da han var lille af vækst. Så løb han i forvejen og klatrede op i et morbærfigentræ for at få ham at se, for han måtte komme den vej forbi. Da Jesus kom til stedet, så han op og sagde: »Zakæus, skynd dig at komme ned! I dag skal jeg være gæst i dit hus.« Så skyndte han sig ned og tog glad imod ham. Men alle, som så det, gav ondt af sig og sagde: »Han er gået ind som gæst hos en syndig mand.« Men Zakæus stod frem og sagde til Herren: »Se, Herre, halvdelen af, hvad jeg ejer, giver jeg til de fattige, og hvis jeg har presset penge af nogen, giver jeg det firedobbelte tilbage.« Da sagde Jesus om ham: »I dag er der kommet frelse til dette hus, fordi også han er en Abrahams søn. For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte.« Lukasevangeliet 19,1-10

Det er en ærefuld opgave at skulle stå fadder. At skulle stå fadder til et lille barn, der skal døbes og derfor har brug for, at der er nogen, der erfarer det, og kan fortælle om det til barnet senere hen, og således også dele med barnet hvad tro og tillid er.

Det er således en flot opgave at være fadder. For det er at dele erfaring, og det er sådan set det mest grundlæggende, vi kender til i livet. Hvis vi ikke deler erfaringer, så lukkes vi inde i hver sin lille boble, hvor der ikke kommer næring og ilt til. Derfor er egne erfaringer grundlæggende en blindgyde. Vi må dele erfaringer, for at kunne være til. For at kunne få ilt til livet. Og også ilt til hvad vi tror på.

Det at være fadder har således altid været det at komme ind i hinandens liv, og at kunne tale med hinanden om de største ting, og derved også at tale om hvad man har set og hørt.

Og i dag hører vi om Zakæus. Den lille mand, der er overtolder, og derfor sikkert ikke særligt vellidt i lokalsamfundet. Han havde hørt om Jesus, og nu kommer Jesus så til byen. Men da Zakæus er lille, må han

kravle op i træ for at se ham. At han har hørt om Jesus betyder, at han er nødt til at skifte perspektiv. Han har hørt om ham, og nu må han flytte sig, for også at kunne se ham. Det hørte virker i ham. Det er det store i det. At have hørt om Jesus betyder, at man skifter perspektiv, og det sker for Zakæus.

Han kravler op i træet. Det hørte giver nyt syn. Han ser i kraft af det hørte. Og ikke alene det. Det hørte gør også, at han ses. Jesus ser ham på baggrund af det hørte. Hørelse og syn mødes i ordene: ”skynd dig at komme ned. Jeg skal være gæst i dit hus”. Således kan det vi hører ændre vores position. Vi kan få nyt perspektiv. Og det sker for Zakæus. Og når vi hører, at vi skal stå fadder, får vi også en ny position. Vi retter blikket mod det møde, der finder sted mellem barnet og Kristus ved døbefonten. Hørelse og syn mødes. Hos Zakæus - som hos os ved fonten.

Og Zakæus får ny erfaring. Og må dele den, og ikke alene det: han må også dele det han ejer og det han måske uretmæssigt har fået i eje, og give det flerdobbelt igen. Når hørelse og syn mødes i evangeliet, må vi dele mere ud end vi har modtaget. Vi kan ikke beholde det eller vore erfaringer for os selv, men må dele ud, og komme ind i hinandens liv.

Konkret kommer Jesus ind i Zakæus' liv ved, at han er gæst i hans hus. Han træder helt ind i hans hus og hans liv, selvom omgivelserne giver ondt af sig. Det er Zakæus

ikke rede til, siges det. Det er ikke ordentlig.

Det er på samme måde, som når man gennem historien har døbt spædbørn. Folk har udbrudt: er de rede til det? Er det ordentlig? Er det på sin plads? Skal man ikke være på en særlig måde, for at kunne opnå dette? Her er Zakæus-historien også en tydelig kommentar til dette. Ja, det er ikke det, om man nu er rede eller ordentlig, men om ordet om Jesus har ramt. Og det kan vi ikke måle. Ingen omkring Zakæus forstod, at ordet havde ramt ham. De så kun en syndig mand. På samme måde kan ingen af os se, at ordet har ramt spædbarnet, og hvis vi ikke tror det, så ser vi kun et spædbarn. Men nu tror vi dåben. Nu tror vi mødet med Jesus i dåben. Nu tror vi, at barnet svøbt i ordet er mere end det vi blot ser, men også er et Guds barn. I dåben ser vi derfor ikke kun et spædbarn, men vi ser også et Guds barn. På samme måde er Zakæus også mere end hvad folkeskaren ser. De ser en syndig mand. Jesus ser en Abrahams søn. Zakæus trækkes som en fadder ind i livet. Han fyldes af erfaring. Han har ikke blot hørt og set. Han må også være med i det. Han må sikkert også fortælle om det. Det giver evangeliet til i dag i hvert fald meget konkret udtryk for.

På den måde rykkes Zakæus fra periferi til centrum af ordet, som han har hørt og blikket, der møder ham i træet. Han bliver pludselig centrum, som barnet bliver det ved døbefonten, og han rykkes atter tilbage igen, for at gøre næsten til centrum. Han må

dele ud, som vi gør det, når livet bliver for stort for os, og vi må dele ud af vore erfaringer.

Sådan er det at have hørt og blive set. Både i det små og i det store. Både i vores almindelige liv med hinanden, og i evangeliets underfulde liv med os og verden. Man må skifte perspektiv, måske kravle op i et træ, men så også komme ned igen, for det er ikke mig, der er centrum, men det menneske, jeg møder på min vej.

Dåbens store ord for alt dette, er syndernes forladelse. Det sætter fri til livet, til Gud og til hinanden. Det er det, Zakæus erfarer en varm dag i Jeriko, og det er det, vi erfarer, når vi står ved en døbefont som faddere og får nyt syn på verden og på hinanden. Så må man tale om det. Så må vi dele det med hinanden. Hvorfor i alverden skulle vi være anderledes end Zakæus?

Amen

Thomas Reinholdt Rasmussen
provst i Hjørring Provsti

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 736: Den mørke nat forgangen er

Nr. 433: Herre Gud fader i Himlen!

(Litaniet)

Nr. 434: Ære være Gud i det højeste!

Nr. 447: Herren Strækker ud sin arm

Nr. 305 Kom, Gud Helligånd, kom brat!

Nr. 492: Guds igenfødte, ny-levende sjæle

Nr. 438: Hellig, hellig, hellig er Herren

Nr. 473: Dit minde skal, O Jesus, stå

Nr. 30: Op, alle, som på jorden bor

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk